

[Erik Jacobsen.]

søges bragt ud af Verden, saa snart Tiden dertil er inde. Denne Opfattelse er der ogsaa givet Udtryk for ved Sagens Behandling i det andet høje Ting og i Folketingsudvalget, som meget grundigt har udtalt sig om Muligheden for at inddrage Fragnævnet som regulerende Institution. Den højtærede Minister har imidlertid fundet det ønskeligt og paakrævet, at Loven forlænges endnu et Stykke Tid, og da Motiveringen herfor ikke kan underkendes, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til Vedtagelse i Landstinget.

Stensballe: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Foss: Den højtærede Handelsminister hævder jo, at det foreliggende Lovforslag er nødvendigt. Jeg har nu lidt svært ved at tro, at der vilde opstaa Vanskeligheder af større Betydning, hvis man ophævede det omtalte Fragnævn, men da der end ikke fra Erhvervenes Side er fremsat Ønske om en Afvikling, skal jeg lade mine principielle Ønsker hvile, idet jeg haaber, at Forholdene til næste Aar er saadan, at det til den Tid vil være klart for enhver, at Fragnævnet kan undværes. Mit Parti er altsaa villigt til at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Lannung: Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde denne 1-aarige Forlængelse.

Men med Formandens Tilladelse vil jeg gerne benytte Lejligheden til blot med nogle faa Ord at udtale min Beklagelse af, at Landets Stilling i Almindelighed og Københavns i Særdeleshed i Skibsfarten og navnlig den internationale Skibsfart stadig lader meget tilbage at ønske. Medens Gøteborg er oppe paa ca. 80 pCt. af sin Førkrigsandel i den udenrigske Skibsfart og Malmø er oppe paa omkring 100 pCt. og i visse Maaneder har været foran, 1938, ligger Københavns Havn nede paa omkring det halve af den Tonnage, der indgik fra udenrigske Havne i 1938. Der er selvfølgelig nærliggende Forklaringer paa, at vor Stilling er vanskeligere, men Forskellen er dog saa stor, at vi maa fyldes med meget alvorlig Bekymring. Naar Gøteborg f. Eks. i de fleste Maaneder har ligget klart foran os, ikke blot relativt, men ogsaa absolut, medens den var meget betydeligt bagefter os før Krigen, viser det med kun alt for stor Tydelighed, at vor Stilling som den førende Handels- og Søfartsby i Norden er i Fare, med alt hvad dette betyder for vort Erhvervsliv og for Landet som Helhed. Det

involverer ogsaa, at vi i dette Øjeblik gaar Glip af betydelige Indtægtskilder i valuta-mæssig Henseende, saaledes ikke mindst Fortjeneste paa Transit i dette Begrebs videste Forstand. Jeg haaber, at Statsmyndighederne og i Særdeleshed den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart vier dette alvorlige Problem al den Interesse, det fortjener. Mon ikke et vist Samarbejde mellem vore Rederier efter Gøteborg-Rederiernes meget beundringsværdige Eksempel kunde betyde meget for os i denne Henseende?

Paa denne Baggrund er det ogsaa mere end beklageligt — hvis det er rigtigt —, at vor gamle Warnemünde-Rute nu bliver en Trelleborg-Warnemünde-Rute, og at vi ikke er kommet med. Dette Tab af Trafik, der ligger i, at vore Skibe ikke skal sejle mere, at Danmark ikke skal være Gennemgangsland, sker paa et Tidspunkt, hvor det er særlig vigtigt for os ikke at tabe, men saa vidt muligt at vinde Terræn.

Med disse Bemærkninger og den Appel til alle rette vedkommende, der ligger i selve disse Kendsgerninger, skal jeg anbefale Lovforslaget.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg takker for Ordførernes Tilslutning til Lovforslaget og skal kun til det ærede Medlem Hr. Lannung sige, at jeg selv ikke er uvidende om, at vi i det Forhold, som det ærede Medlem omtalte, har været og er noget handicappet, og selvfølgelig følges den Sag med megen Interesse fra Ministeriets Side. Der er forskellige Faktorer, som gør sig gældende paa dette Omraade, og som bevirker, at vi antagelig endnu maa være en lille Smule bagefter. Men at man skal have Opmærksomheden henvendt paa, at vi ikke sakker agterud, er ganske givet.

Jeg forstod knap nok det ærede Medlems Udtalelse om den Forbindelse med det europæiske Fastland, som vi tidligere har haft, idet det ærede Medlem mente, at Gedser-Warnemünde-Ruten ikke skulde blive til noget, for jeg har lige i dette Øjeblik af Ministeren for offentlige Arbejder faaet den Oplysning, at vi for over et Aar siden har indledt Forhandlinger paa dette Omraade. Jeg ved ikke, om Sverige faar en Rute Trelleborg-Warnemünde eller som i gamle Dage Ruten Trelleborg-Sassnitz, men jeg maa formene, at det maa være af Vigtighed i dansk trafikal Henseende, saa snart Jernbanerne i Centraleuropa atter kommer i Gang, igen at faa vor Rute genoprettet. Det er imidlertid ikke saadan, at den Sag er lagt ad acta, tværtimod, man har arbejdet